

The Generative Image
Spatial Photography, Embodied Experience, and Architectural Design

Sonia Cohan

ABSTRACT

Human spatial experience is formed via our interaction with both site and body. In dialogue with the physical manifestations of the built environment, new sensations combine with our intuition to generate our spatial understanding. We do this through sensing, thinking, remembering and feeling. But we can also engage this process through making - via creative pursuits such as drawing, painting or photography that respond to our experience of spatiality. While the results of these pursuits are not the same as the sites they respond to, they generate ancillary meaning by operating in dialogue with our phenomenological and intellectual responses.

In architectural practice, inquiry-via-making is the primary means by which a design project is developed, reflected upon and understood: rendering the world manipulable through abstraction such that spatial and architectural ideas can be applied to it. Photographic images – including photographs, renderings and AI imagery - are one such vital representational form. Extensively engaged for commercial means, architectural photographic images frequently appear polished, detached, and autonomous. Despite the medium's general aptitude for promoting personal and collective ideas about space and architecture through memory and sensation, architectural photographic images largely exclude cultural, historical, and personal factors. Further exploration of the generative potential of photographic images offers an opportunity to forge alternate understandings of the purposes and possibilities of the medium as a design practice, linking the professional to the personal and allowing a broader range of disciplinary and cultural knowledge to inform the everyday methods of architecture.

As such, this dissertation argues that architecture should embrace a more expansive practice of photographically informed representation. Making the case for an artistic and speculative approach to the photographic image, this dissertation asks what we might learn if we challenge hegemonic understandings of the medium's unfettered objectivity, questioning the reigning optic regime in search of contingent, subjective, and generative approaches for seeing, rendering, and understanding space through images. What other possibilities and kinds of knowledge might we encounter if we look past the status quo and open ourselves up to alternative approaches? And how might these alternatives affect design?

To better understand the generative potential of photographic images in design thinking and production, this dissertation offers a first-hand view of the methodological and creative exchange between subject and image, image and concept, concept and architecture. It is comprised of four individual photographic explorations undertaken by the author in which site-specific spatial encounters are analyzed via the creation of photographic images and through critical reflection on those images as well as the process of their creation. It concludes with a reflection on two student workshops, led by the author, which further investigated the interaction between photographic imagery and other visual representational tools used in architectural design practices.

In pursuit of an architecture of complexity and richness, these studies demonstrate a need for awareness of the hegemonic operative spatial constructs in architectural practice. Furthermore, they show how alternative approaches foster a more generative paradigm in the production of a situated, embodied, and contingent spatial imaginary. This paradigm not only engenders the expanded use of photographic images in the architectural design process but also facilitates a greater awareness of the complexities of the world and to our own complicated relationship to it. By embracing an expanded library of representational tools, sensation and alternative spatial constructs, the images offer a reevaluation of what we mean by spatial representation in architecture.

Sonia Cohan

ABSTRAKT

Menneskets oplevelse af rumlighed dannes gennem vores interaktion med både sted og krop. I dialog med de fysiske manifestationer af det byggede miljø kombineres nye sansninger med vores intuition for at generere vores rumlige forståelse. Det gør vi gennem sansning, tænkning, hukommelse og følelse. Men vi kan også tilgå denne proces gennem fremstilling - gennem kreative sysler såsom at tegne, male eller ved at fotografere, som et svar på vores oplevelse af rumlighed. Selvom resultaterne af disse sysler ikke er de samme som de steder, de reagerer på, genererer de en underordnet værdi ved at arbejde i dialog med vores fænomenologiske og intellektuelle reaktioner.

I den arkitektoniske praksis er inquiry-via-making det primære middel, hvorved et designprojekt udvikles, reflekteres over og forstås; at gøre verden manipulerbar gennem abstraktion, således at rumlige og arkitektoniske ideer kan anvendes på den. Fotografiske billeder – herunder fotografier, renderinger og kunstig intelligens – er en vital repræsentationsform. Arkitektoniske fotografiske billeder, der er skabt med et kommercielt sigte for øje, fremstår ofte polerede, løsrevne og autonome. På trods af fotografiets generelle egnethed som medie til at fremme personlige og kollektive ideer om rum og arkitektur gennem hukommelse og sansning, overser arkitektoniske fotografiske billeder ofte kulturelle, historiske og personlige faktorer. Yderligere udforskning af fotografiske billeders generative potentiale giver mulighed for at skabe alternative forståelser af fotografiets mening og muligheder som en designpraksis, der forbinder det professionelle med den personlige oplevelse og tillader en bredere vifte af disciplinær og kulturel viden til at fodre de gængse anvendte metoder i arkitekturen.

Denne afhandling argumenterer for, at arkitektur bør omfavne en mere ekspansiv praksis af fotografisk repræsentation. Afhandlingen argumenterer for en kunstnerisk og spekulativ tilgang til det fotografiske billede, og spørger hvad vi kan lære, hvis vi udfordrer gængse og førende forståelser af mediets uhæmmede objektivitet, stiller spørgsmålstejn ved det herskende optiske regime i søgen efter andre tilgange til at se kontekstuelle, subjektive og generative gengivelser og forståelser af rum gennem billeder. Hvilke andre muligheder og former for viden kan vi opdage, hvis vi ser forbi status quo og åbner op for alternative tilgange? Og hvordan kan disse alternative tilgange påvirke måden arkitektur designes på?

For bedre at forstå fotografiske billeders generative potentiale i designtænkning og produktion, giver denne afhandling et førstehåndssyn på den metodiske og kreative udveksling mellem emne og billede, billede og koncept og koncept og arkitektur. Afhandlingen består af fire individuelle fotografiske undersøgelser foretaget af forfatteren, hvor stedsspecifikke rumlige møder analyseres gennem skabelsen af fotografiske billeder og gennem kritisk refleksion over disse billeder såvel som deres skabelsesproces. Afhandlingen afsluttes med en refleksion over to afholdte workshops for arkitekturstuderende, som var ledet af forfatteren, og som yderligere undersøgte samspillet mellem fotografiske billeder og andre visuelle repræsentationsværktøjer, der anvendes i den arkitektoniske designpraksis.

I hælene på en kompleks og mangfoldig arkitektur, viser disse undersøgelser et behov for bevidsthed om de hegemoniske operative rumlige konstruktioner i gængs arkitektonisk praksis. Desuden viser de, hvordan alternative tilgange fremmer et mere generativt paradigme i produktionen af en situeret, legemliggjort rumlige forestilling. Dette paradigme afføder ikke kun den udvidede brug af fotografiske billeder i den arkitektoniske designproces, men fremmer også en større bevidsthed om verdens kompleksiteter og vores eget komplicerede forhold til den. Ved at omfavne en udvidet værktøjskasse af repræsentationsværktøjer, sansning og alternative rumlige konstruktioner tilbyder billederne en gentænkning af, hvad vi tænker på som rumlig arkitektur.